

Hymne ah d't Seejerland.

Von

Jacob Heinrich Schmitz

zum 100jährigen Geburtstag des Dichters.

Seejerland! o Seejerland! du häst min häste Wenssche!
 Onn schwäge kann se, wat se wonn, ech kläwe ah d'r
 Klenssche
 Ech ha de Welt dah och geseh, doch han ech noch nig sonne,
 Känn Stäh, känn Därfen, die sich nur met dir v'rglichche konne.

Wat häfste scheäne Märrercher! Wat häfste scheäne Fräuel
 Wat ha se d'r foar Bäckelcher! Wat ha se d'r foar Auge!
 Wat sinn se fettjam onn geschejd! Wat kann se kosb'r schwäge!
 Wat sinn se ainem herzlich goot! Wat gäwe se foar Schmängel!

Onn wat foar Jonge zifste de groaß, gesond onn staark wee Niche,
 Bah Krommich, vah d'r Lehel dann bess noff nao Hermedaiche,
 Dee been dem Keentig allzemaol, onn all de häste Männer
 Off Wachparare, vöar d'm Faind, sinn lutter Seejerländer.

Dee stäke Laocher enn de Mär, wenn annern äwe schluffe
 Onn staoh net bloaß himm Praißeheer zomm Frässe onn zomm Suffe;
 Dee packe änn onn schlaoh d'rmet 'n zwaite Dänedrives
 Onn träre naoh änn voar de Buch, onn dü geäht och naoch schiewes.

O Seejerland! wat häfst de och foar Fäller onn foar Weefel
 Onn wat foar Berj met Schähe drenn, besonnersch henner Meefel
 Wat Gägendel zomm Baispeel de, vah Seeje nao de Sette,
 Bli Metphe, Dize, Helchemich, bli Kreibdahl enn d'r Mette.

Wee läjdt de Heäs so wonnerscheä, och Boddemich onn Klaowend,
Gäh Moarje Marjeborn onn Rao, onn Trubbich gäge Nowend!
Wä geäht net gern naomm ahle Schloß? Wä es net gern omm
Käädche?

Onn dah voar alle Denge naochch, wä sitt net gern d't Städtche?

De Stadt, dee war m'r emmer dah vah Jogend off e Wonner,
De Moarb'rstraoße, Säjmaart, Klobb, onn bt d'r Graobe nonner.
D't Raathuüs, wat e stolz Gebäj! D'r Kirchburn, wat 'n Heejdel.
De Källerstraoße, warr 'n Pracht! D't Schloß dao enn d'r Nääjdel

Onn noh de Spraoche daort ze Land, wem fall, ech dee v'rglichche?
Se es half Hochditsch onn half Platt, foar Arme onn foar Riche.
Se klangt fast mee 'n Bigelihn met Waldhorn onn Klanette,
Wee wenn zweä Schrinneern fill'n Sääj ann kloabbe emm de Wette.

Derwäge aignet se sich goot zu Verscher onn zo Leerer;
Se heäbt d't Goore hemmelhoch, onn schleät d't Schlechte neerer.
Kurzemm, ät es dah nix remmher, wat schecklich sich kenn messe
Met dofem leewe Seejerland. Dat wommer net v'rgesse.

